

РЕШЕНИЕ

№ 5791

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 27.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3665** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-178 АПК, вр. с чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на Г. Е. Н. чрез пълномощник адв. В. И. /САК/ със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3 срещу Заповед №22-0262-000036/07.03.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.а) от Закона за движение по пътищата, издадена от М. С. Б. – началник РУ към ОДМВР С., РУ Е. П., упълномощен със Заповед №517з-51/05.01.2015г. на Директор ОДМВР-С..

Твърди се в жалбата, че заповедта е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалните и процесуалните правила по следните съображения:

Принудителната административна мярка е наложена в несъответствие с действителната фактическа обстановка. В ЗППАМ е отбелязано, че като собственик на лек автомобил А. А2 с рег. [рег.номер на МПС] на 07.03.2022г. Г. Н. допуска управлението от К. И. Б. ЕГН [ЕГН]. При извършена проверка в [населено място] по ул. Е. П. в посока на движение към ул. С. се установило, че водачът е неправопособен и не притежава валидно свидетелство за управление на МПС. На водача е съставен АУАН №113264/07.03.22г. Жалбоподателят твърди, че К. Б. не е управлявал собствения на С. лек автомобил към момента на извършване на полицейската проверка, както и към момента на съставяне на АУАН от 07.03.2022г. в 13:20ч. Отразените в АУАН обстоятелства и тези, отразени в процесната ЗППАМ са неверни и противоречат на обективната истина и на действителната фактическа обстановка. Автомобилът е бил паркиран пред къща на адрес [населено място], ул. „Е. П. №19, бил с изключен двигател, а К. Б. е бил извън колата на автомобила. Моли

съда да отмени изцяло ЗППАМ №22-0262-000036 по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП като неправилен и незаконосъобразен и моли присъждане на съдебни и деловодни разноски по чл.80 от ГПК вр. чл.144АПК.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. След поименно повикване на второ четене в 11:03ч. в съдебно заседание от 27.09.2022г. е даден ход по същество. След приключване на заседанието в залата се явява адв. И., която иска да бъде отменен хода по същество с представени документи – молба становище, съдържаща доказателствени искания и списък на направените разноски. Съдът е намерил искането за отмяна хода по същество за неоснователно, тъй като не е депозирана молба с обстоятелства, водещи до невъзможност от явяване в с.з. и не са представени писмени доказателства след даване ход на устните състезания, което да е основание за отмяна на определението в тази насока.

Ответникът – Началник РУ към ОД МВР – С., РУ Е. П. не се явява и не се представлява. Представена е писмена защита от пълномощник на ответника от дата 30.05.2022г., в която са наведени доводи за неоснователност на жалбата и моли съда за постановяване на решение, с което да се потвърди обжалвания административен акт. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер 150лв.

Софийска градска прокуратура не взема участие.

Административен съд София - град, 67 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед №22-0262-000036/07.03.2022г. на собственика на лекия автомобил Г. Е. Н. е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.а) от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на МПС лек автомобил А. А2 с рег. [рег.номер на МПС] , което е било управлявано от лицето К. И. Б. на 07.03.2022г. в [населено място] по ул. Е. П. в посока на движение към [улица], което лице не е правоспособен водач и не притежава валидно свидетелство за управление на МПС. За нарушението на чл.150 и чл.70, ал.3 от ЗДвП на К. И. Б. е съставен АУАН Серия АД №113264 от 07.03.2022г.

В съдебно заседание е проведен разпит на двама свидетели, от които се потвърждава описаната фактическа обстановка- автомобилът се е движил без включени светлини, поради което е бил спрян за проверка. Водачът К. Б. се е движил сам с МПС, собственост на оспорващата през деня без задължително включени светлини за движение през деня или с къси светлини. От направена справка за нарушител/водач /л.16/ е видно, че лицето не е правоспособен водач и не притежава свидетелство за управление на моторно превозно средство.

Изискана е информация от ОД МВР С. РУ Е. П. във връзка с депозирана от оспорващата страна молба, като в дадения от съда срок с придружително писмо вх.№28262 от 28.07.2022г. при АССГ е представена следната информация: служители от Пътен контрол при РУ Е. П. – мл. автоконтрольор Г. Т. и мл. инспектор Н. В. са назначени в наряд смяна 07/19 часа като АП 700 със служебен автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] . Към придружителното писмо са представени заверени копия на документите – Заповед №8121з-727 /2020г. за утвърждаване Организационно-технологични правила за работа с автоматизирана информационна система видео заснемане на охранителната дейност и пътният контрол“, Ежедневна форма на отчет рег.№262р-5116 от 08.03.2022г. и заверено копие на Часови график с

рег.№262р-4802/22г. на наряда за 07.03.2022г. От същите се установява, че соченият служебен автомобил е бил на мястото и часа на проверката и е установено нарушение по отношение неспособния водач на л.а. с рег. [рег.номер на МПС] .

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес – собственика на МПС с временно прекратена регистрация.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган – заповед №517з-51 от 05.08.2018г. на Директор ОД МВР С., удостоверяваща компетентност на началниците на РУ при ОД МВР - МВР да издават ЗППАМ, заповед №8121к-4795/18.05.2017г. на министъра на вътрешните работи за преназначаване на държавен служител на ръководна длъжност в МВР и Акт за встъпване в длъжност на Началник РУ Е. П. М. Б..

Съгласно чл.171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

По т.2а. (посл. изм. - ДВ, бр. 2 от 2018г., в сила от 03.01.2018г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Чл. 150а, ал.1 от ЗДвП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че собствения на жалбоподателя автомобил е бил управляван на 07.03.2022г. в 13:20часа в [населено място] от К. И. Б., като същото лице не притежава свидетелство за управление на МПС и никога не е притежавало такова. Изцяло е изпълнен фактическият състав за налагане на ПАМ по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП на собственика, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата „без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство“. Не се установява заявеното от жалбоподателя, че описаното в заповедта не отговаря на действителната фактическа обстановка, а напротив, разпитаните в съдебна зала свидетели го потвърждават. Не намират опора възраженията на оспорващата страна, дадени в писмени бележки, че е налице противоречие в показанията на свидетелите, тъй като разпитания актосъставител не е посочил посоката на движение на автомобила, нито името на улицата, както и противоречие между това къде точно е бил спрян полицейския автомобил – пред или зад автомобила, обект на проверката. За съставомерността на нарушението на първо място е от значение дали лекият автомобил е бил в движение и е бил управляван от сочения за нарушител К. Б., което

безспорно е потвърдено от двамата свидетели, като повод за извършване на проверката е движение на процесния автомобил без включени светлини. Обстоятелството, че единият свидетел не сочи посоката на движение на автомобила и номера на улицата, по която се е движил последния е ирелевантно, тъй като и двамата свидетели изрично потвърждават, че подписите на акта са техни, като в АУАН е описана конкретната посока на движение на автомобила и името на улицата.

Неотносими са доводите на оспорващата страна, че представените писмени доказателства с писмо вх.№28262/28.07.2022г. от Началника на ОД на МВР-С. РУ Е. П. са непълни и противоречиви, тъй като пътен лист 1 и пътен лист 2 нямат номер, не съдържат имена на шофьорите, управлявали полицейския автомобил на процесната дата и час. Пътните листи не са с генерирани номера, но същите са последователно номерирани, както следва Пътен лист №1 и Пътен лист №2. И двата са от устройство с идентичен номер и по отношение служебен автомобил, посочен и от свидетелите, и от ответника в представените с писмото от 28.07.2022г. доказателства. От часовия график се установява, че именно свидетелите на процесната дата и смяна са изпълнявали служебните си задължения със служебния автомобил с рег.№, съответстващ на номера в двата пътни листове. Аргументите за непълнота/противоречие информацията в пътните листи досежно местоположението на служебния автомобил на полицейските служители по часове с местоположение е неотносимо при оспорване на процесната ЗППАМ, тъй като по никакъв начин не променят установения факт, че процесният автомобил, собственост на жалбоподателката е бил в движение и е бил управляван от друго лице, което не притежава свидетелство за правоуправление на моторно превозно средство. Оспорващата страна застъпва становище за противоречие между писмените доказателства с аргумент, че по ежедневната форма за отчет е описана точка за контрол почивка, съвпадаща с времето на установеното нарушение и извършената проверка, но не означава, че докато са в почивка, полицейските служители са в невъзможност да извършват контролна полицейска дейност. Всички останали аргументи са неотносими в производството по оспорване на индивидуалните административни актове, в случая Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.145-178 АПК, вр. с чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Тъй като мярката е наложена за минималния предвиден в закона срок от 6 месеца, липсата на мотиви относно продължителността ѝ не представлява съществено нарушение на изискванията за форма и съдържание на административния акт и по никакъв начин не възпрепятства съда да извърши проверка за законосъобразност, при условие че е осъществен целият фактически състав за налагане на мярката. Отговорността е предвидена от законодателя като „обективна“ такава именно за собственика на управлявания в нарушение на правилата на ЗДвП автомобил, който в случая е физическо лице.

В изложението смисъл оспореният административен акт се явява постановен при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон, съобразен е с целта на закона и жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на делото, направените от страна на жалбоподателя разноси остават за негова сметка и искането за тяхното присъждане не следва да бъде удовлетворено. От ответника са претендирани разноси, поради което такива следва да му е присъдят в размер 150лв. на основание чл. 143 от АПК, вр. чл.78, ал.8 от ГПК, вр.

с чл.37 от ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. с чл.144 от АПК

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то АО, 67 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Е. Н. чрез пълномощник адв. В. И. срещу Заповед №22-0262-000036/07.03.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.а) от Закона за движение по пътищата, издадена от М. С. Б. – началник РУ към ОДМВР С., РУ Е. П..

ОСЪЖДА Г. Е. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], вх.А, ет.4, ап.11 да заплати на ОД МВР С. сумата от 150 лв./сто и петдесет лева/,представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: